

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ Η ΜΑΝΑ

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ ΤΩ ΦΙΛΤΑΤΩ ΜΟΙ

ΠΑΝΑΓΗ ΣΚΛΑΤΣΟΤΗΝΗ.

*Ελα, παιδάκι μου,
Στήν αγκαλιά μου,
Πέσε 'ς τ' στήθη μου
Νὰ κοιμηθῆς.
*Ελα, καμάρι μου,
Καὶ τὴν καρδιά μου
Σῶχω προσκέφαλο
Ν' ἀναπαυθῆς.

*Άλλη δὲ μῶμειε
Παρηγορία
Άπο σὲ, ἀγάπη μου,
Στὴν δυστυχῆ!
Μ' ἔσθ τὰ δάκρυα,
Τὴν ἐρημία,
Τᾶχω παράδεισο
Σ τὴ μαύρη γῆ! —

Κοιμήσου, ἐλπίδα μου,
Καὶ τώρα η πλάσι
Κοιμάται ἀμέριμνα
Τύποιος βαθός.
Τοῦ κόδουν η Δέσποινα
Νὰ σ' ὀνειριάσῃ
Κ' ἐκεῖ ποῦ βρίσκεται
Νᾶσαι κ' ἐσν! —

—Γιὰ πές μου, μάρα μου,
Τῇ τάχα ρά ται,
Ποῖοι τάχα χαρούται
Ἐκεῖ ψηλά,
Ποῦ εἰς τ' ἀστρού ἀνάμεσα
Κρυφοπετεῖται
Τόσα χρυσόφτερα
Κι' ωραῖα παιδιά; —

—Ἐκεῖ 'ς τὰ οὐράρια,
Γλυκειά μουν ἐλπίδα,
Ἐχουν τὴν ἄνοιξι
Παντοτεινή.
Εἰν' ἄλλος κόσμος,
Ἄλλη πατρίδα,
Δὲν 'μοιάζει, ἀγάπη μουν,
Τὴ μάταιη γῆ!

*Ἐκεῖ ἔχει ο Πλάστης σου
Τὴν κατοικία του,
Καθὼς κ' οι ἄγρελοι
Οι γαλαροί,
Ποῦ φτερονυγίζονται
‘Ολόγρα του,
Κι' όποι σσδ μοιάζονται,
Ξανθὸς παιδί! —

—“Εν” ἀχτινόφτερο,
Γλυκὸς ἀγγελοῦδε
Ποῦ ἐψές ἐφάνηκε
Σ τὸν οὐρανὸν,
Λές, μάρα, κ' ἔψαλλε
Γιὰ μὲ τραγοῦδε
Καὶ σὰν ρὰ μῶλεγε,
Πέταξ; ἐδῶ.

Δὲν ζέρω, ἀδέλφι μουν,
Τοῦπα, ἀν μ' ἀφίνη
Νᾶλθω η μαροῦλα μουν
Χωρὶς αὐτή.
Στάσου, καρτέρεσε
Νᾶλθη κ' ἐκείνη,
Καὶ τότ' ἐρχόμαστε
Κ' οι δύο μαζῆ.

*Ελα, μαροῦλα μουν,
Κ' ἔσθ μ' ἐμέρα
·Ἐκεῖ 'ς τὰ σύγγεια,
Σ τὸν Οὐρανὸν,
Σιμὰ 'ς τὸν Πλάστη μουν
Θέλω κ' ἐσέρα
Νὰ σ' ἔχω, μάρα μουν,
Νὰ σὲ φιλῷ!

Μ' ἀρθη τὸ μέτωπο
Θὰ σοῦ στολίζω,

Εἰς τὴν ἀγκάλη σου
Θὰ τραγουσδῶ.
Μὲ τ' ἀγγελόποντα
Θὰ παιγνιδίζω,
Καὶ σὸν ἀδέλφια μον
Θὰ τ' ἀγαπῶ.—

Καὶ τέτοια λέγωντας
Τ' ἀθῶ τὸν στόμα
‘Ο “Υπνος” ιόντειος
Μ’ ἔκα φιλλ....
·Σ τὰ χεῖλη τὸν ἀστραφτε
Τὸ γέλοιο ἀκόμα,
Κι’ ἀποκομήθηκε
Σὰρ τὸ πουλλ.

Τ’ ἀστέρια ἐσθύστηκαν
Γλυκοχαράζει,
·Η μάρα ή δύσινχη
Μόρη ξυπνᾶ...
Ζητεῖ τὸ τέκρο της
Γλυκὰ τὸ κράζει
Τοῦ κάκου!... ἐπέταξε
Σ’ ἄλλη ἀρκαλά.

Φεβρουάριος, 1869.

ΑΝΔΡ. ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ.

ΛΙΣΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΕΝ Τῷ Θ'. ΦΤΛΔ. ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

A.ον ΜΥΣΤΙΚΟΣ

B.ον ΜΑΪΟΣ [ἐν ἀκροστιχίδι]

ΑΙΝΙΓΜΑ Η'.

Εἰς τὴν ὅπαρξιν σου εἴμαι ἀναγκαῖον ὑπὲρ πᾶν ἄλλο.
Μή μὲν ἀναγραμματίσῃς, διότι εὐθὺς θὰ μεταβέλει
Τ’ ὄνομά μου εἰς χορίν.
Óπως δὲ τὸν λόγοντά με προστηκόντως ἀνταπείψω,
Οὐδ’ ἡμέραν τῆς ζωῆς του εὔχομαι γὰ μὴ τῷ λείψω,
Διότι εἰς ἄλλοιμον ’ς αὐτὸν!

B.—M.

Ἐνέκα τῆς ταχύτητος μεθ’ ἵς θετούσης τῷ ἀρά χεῖρας φυλλάδιον,
παρειστέφρησαν λάθη τινά, ὥρ παρακατιόντες διορθοῦμεν τὰ κυριώτερα, ἀφίερτες τὰ λοιπά εἰς τὴν τῷν ἀναγνωτῶν ἐπισκειαν.

Ἐν σελίδῃ 339. στήλη δευτέρᾳ στίχ. 48 ἀντὶ θάπους, ἀνάγ. πάθους. Ἐν σελίδῃ 346 στήλη δευτέρᾳ, στίχ. 5, ἀντὶ ἐκράτει, ἀναρέκτει.

Ἐν σελίδῃ 348, στήλ. δευτέρᾳ, στίχ. 29, ἀνάγνωσθι.

—Καὶ οἱ κρυστάλλινοι τροχοί σας;

—Δένθ θὰ τοὺς θέσωσιν γὰ μετὰ παρέλευσι μηνός.

—Τότε ἔχομεν καιρὸν τετλ.

Ἐν σελίδῃ 355, στήλ. πρώτῃ, στίχ. 13, ἀντὶ ἀδελφός τις, ἀναγ. ἀδελφὸς της. Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδῃ καὶ στήλῃ, στίχ. 30, ἀντὶ Δυστυχεῖ, ἀναγ. Δυστυχεῖς. Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδῃ καὶ στήλῃ, στίχ. 42 ἀντὶ κεθὲ, ἀνάγ. κατὰ. Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδῃ, στήλῃ δευτέρᾳ, στίχ. 3, ἀντὶ διερευνήσεωθ, ἀναγ. διερευνήσεωθ.